

MỘT THOÁNG NHƯ MƠ

*Em về nhớ hoài miền man
Mưa rơi xối xả đầy hồn
Tháng năm mỗi dài tăm tối
Lụt lội bùn tanh tức tử
Cho đời chệnh choáng buồn tênh
Thôi rồi một thời dĩ vãng
Men say lý tưởng hóa thành
Hư vô tan vào mây khói
Mênh mang một cõi đường về
Biển trời hải âu lặng gió
Cho lòng khép lại quên thôi
Dẫu cho triều lên hối hả
Lòng không cứ thả lên khơi
Chuyện đời tàn phai năm tháng
Lời kinh thanh thoát ... mơ màng !*

Nguyễn Hoàng

Phan Văn Huy Tâm